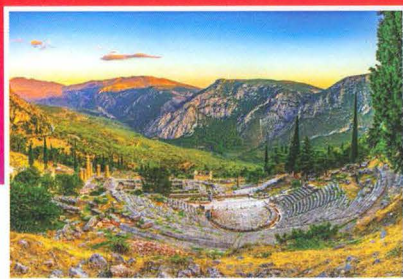

Г. І. НЕСТЕРЕНКО, С. Л. ЛИТВИНЕНКО,
П. О. ЯНОВСЬКИЙ, Т. Ю. ГАБРІЕЛОВА,
С. І. АВРАМЕНКО

ГЕОГРАФІЯ ОСНОВНИХ ВИДІВ ТРАНСПОРТУ

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Дніпровський національний університет залізничного транспорту
імені академіка В. Лазаряна
Національний авіаційний університет

Г. І. НЕСТЕРЕНКО, С. Л. ЛИТВИНЕНКО,
П. О. ЯНОВСЬКИЙ, Т. Ю. ГАБРИЄЛОВА,
С. І. АВРАМЕНКО

ГЕОГРАФІЯ ОСНОВНИХ ВИДІВ ТРАНСПОРТУ

Підручник

За загальною редакцією Г.І. Нестеренко та С. Л. Литвиненка

Київ

2019

Затверджено науково-методичною радою Дніпровського національного університету залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна як підручник для студентів вищих навчальних закладів (протокол №9 від 25 березня 2019 р.).

Рецензенти:

А. В. Радкевич – д-р. техн. наук, проф., академік Транспортної академії України, академії Будівництва України, проректор з науково-педагогічної, економічної роботи, перспективного та інноваційного розвитку Дніпровського національного університету залізничного транспорту ім. академіка В. Лазаряна;

В. К. Мироненко – д-р. техн. наук, проф., академік Транспортної академії України, зав. кафедри «Управління комерційною діяльністю залізниць» Державного університету інфраструктури та технологій;

Т. В. Бутько – д-р. техн. наук, проф., академік Транспортної академії України, зав. кафедри «Управління експлуатаційною роботою» Українського державного університету залізничного транспорту.

Г.І. Нестеренко

Географія основних видів транспорту: підручник. – **Г.І. Нестеренко, С.Л. Литвиненко, П.О. Яновський, Т.Ю. Габрієлова, С.І. Авраменко** / За заг. ред. Г.І. Нестеренко та С.Л. Литвиненка. – К. Видавничий дім «Кондор», 2019. – 192 с.

ISBN 978-617-7729-90-6

Викладено географію морського, автомобільного, повітряного та трубопровідного транспорту.

Для студентів спеціальності «Транспортні технології (за видами транспорту)» транспортних навчальних закладів України.

Geography of maritime, automobile, air and pipeline transport were outlined.

For students of the specialty "Transport technologies (by transport modes)" of transport educational institutions of Ukraine.

ISBN 978-617-7729-90-6

© Г. І. Нестеренко, С. Л. Литвиненко, П. О. Яновський, Т. Ю. Габрієлова, С.І. Авраменко, 2019.

© Видавничий дім «Кондор», 2019.

ПЕРЕДМОВА.....	4
РОЗДІЛ 1. ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ТЕХНІЧНИХ ТА ЕКОНОМІКО-ГЕОГРАФІЧНИХ ФАКТОРІВ В ГЕОГРАФІЇ ПЕРЕВЕЗЕНЬ.....	6
1. Транспортні пункти та вузли.....	6
Загальні особливості, структура, функції та класифікація транспортних вузлів...	6
Найхарактерніші транспортні вузли.....	11
2. Транспортне районування.....	18
Сутність та функції економічного районування.....	18
Основні принципи транспортного районування.....	22
Історичні аспекти економічного районування.....	27
Характеристика транспортно-економічних районів України.....	33
3. Географія залізничного транспорту.....	45
Сутність, значення та основні функції залізничного транспорту України.....	45
Розміщення залізничного транспорту в Україні.....	48
4. Географія річкового транспорту.....	60
Географія перевезень внутрішніми водними шляхами у світі.....	60
Досвід великих міст щодо розвитку річкового транспорту.....	66
Географія перевезень внутрішніми водними шляхами в Україні.....	67
Річкові порти України.....	70
РОЗДІЛ 2. ГЕОГРАФІЯ МОРСЬКОГО, АВТОМОБІЛЬНОГО, ПОВПРЯНОГО ТА ТРУБОПРОВІДНОГО ТРАНСПОРТУ.....	77
5. Географія морського транспорту.....	77
Географія перевезень морськими шляхами у світі.....	77
Морська інфраструктура.....	82
6. Географія автомобільного транспорту.....	103
Загальні особливості розвитку автомобільного транспорту в Україні та світі...	103
Автотранспортна інфраструктура.....	105
7. Географія повітряного транспорту.....	117
Загальні особливості розвитку повітряного транспорту.....	117
Географія повітряного транспорту України та світу.....	119
8. Географія трубопровідного транспорту.....	126
Основи трубопровідного транспорту.....	126
Класифікація трубопроводів.....	128
Конструктивні особливості та технологія роботи трубопроводів.....	136
Обов'язкові та додаткові завдання і приклади їх вирішення.....	142
Тести для самоконтролю	156
Предметний покажчик.....	180
Список літератури.....	182

ПЕРЕДМОВА

Підручник «Транспортна географія» пропонується для студентів спеціальності підготовки 275 «Транспортні технології (за видами транспорту)» транспортних навчальних закладів України. Ця дисципліна є теоретичною основою вивчення дисциплін, необхідних для підготовки фахівців із галузі транспорту.

Пропонується друга частина підручника «Географія основних видів транспорту», яка є ключовою для вивчення навчальної дисципліни «Транспортна географія».

Предметом вивчення дисципліни «Транспортна географія» є вивчення взаємозв'язку транспортно-географічних явищ і процесів, пояснення особливості транспорту «від дверей до дверей» залежно від конкретних природних, історичних та економічних чинників. Ця дисципліна покликана розширити економіко-географічний погляд студента, готує його до широкого розуміння транспортно-територіальних комплексів дає можливість зробити більш змістовну економіко-географічну характеристику України та інших держав.

Мета дисципліни «Транспортна географія» – надати студентам теоретичні та конкретні знання в галузі спеціальної економіко-географічної дисципліни для підготовки майбутніх спеціалістів до наукової та практичної діяльності.

До компетентностей, якими повинен оволодіти студент після вивчення дисципліни «Транспортна географія», віднесено: знаходити та аналізувати вихідну інформацію для розроблення транспортних маршрутів; використовувати знання щодо вибору та розроблення окремих маршрутів доставки вантажів та пасажирів; використовувати знання щодо підбору видів транспорту для перевезень; розраховувати параметри переміщення всіх видів потоків; уміти використовувати сучасні засоби обчислювальної техніки та програмні пакети для проектування та побудови транспортних маршрутів.

До програмних результатів навчання віднесено: знати основні поняття курсу транспортної географії; знати вітчизняний та закордонний досвід формування та функціонування транспортної мережі; ідентифікувати нормативні документи, які регулюють діяльність окремих видів транспорту; вміти визначати потреби населення в перевезеннях; ідентифікувати види потоків вантажів для перевезення; вміти знаходити переваги та недоліки різних видів транспорту в різних кліматичних зонах; аналізувати можливі природні явища та їх вплив на транспорт; класифікувати міру небезпеки та визначати методику нівелювання негативного впливу на діяльність транспорту природних чинників; застосовувати механізм ліквідації ризиків та підвищувати стабільність діяльності транспорту; установлювати необхідні програмні пакети та застосовувати їх для розроблення маршрутів пересування вантажів і пасажирів різними видами транспорту.

У підручнику вміщено тести, приклади розв’язання задач, задачі та контрольні запитання для самоконтролю, що має сприяти самостійному засвоєнню навчального матеріалу.

Внесок авторів у створення підручника такий: Г. І. Нестеренко та С. І. Авраменко – обов’язкові та додаткові завдання й приклади їх вирішення; С. Л. Литвиненко – передмова, розділ 1, тести для самоконтролю, предметний покажчик; Г. І. Нестеренко, С. Л. Литвиненко, П. О. Яновський та Т. Ю. Габрієлова – розділ 2.

Авторський колектив висловлює щире подяку за допомогу в підготовці матеріалу до видання професорам А. В. Радкевичу, В. К. Мироненку, Т. В. Бутько, викладачам кафедри управління експлуатаційною роботою Дніпровського національного університету залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна та кафедр економіки повітряного транспорту та військової підготовки Національного авіаційного університету.

Автори підручника будуть вдячні за критичні зауваження, рекомендації та побажання щодо змісту підручника.

1. ТРАНСПОРТНІ ПУНКТИ ТА ВУЗЛИ

Загальні особливості, структура, функції та класифікація транспортних вузлів

Загальні основи транспортної географії досліджувалися у [1–66]. Транспортна система країни структурно складається з транспортних систем окремих видів транспорту. Транспортні мережі з'єднуються між собою в транспортних вузлах. Формування транспортних вузлів зумовлено необхідністю забезпечити безпосередній зв'язок різних видів транспорту між собою, а також з підприємствами та організаціями, розташованими в межах дії вузлів. Транспортні вузли розрізняють за кількістю жителів населеного пункту, в околицях якого вони розташовані, за об'єктом перевезень, кількістю взаємодіючих видів транспорту, топологічними прикметами [22].

Кожний транспортний вузол являє собою окреме конструктивне рішення і має індивідуальну забудовану структуру. Основними елементами транспортного вузла є транспортні мережі, вантажно-розвантажувальні комплекси, пункти взаємодії, склади та майданчики, сортувальні пристрої та ін. Технічне оснащення й технологія роботи транспортних вузлів визначає ефективність роботи транспортної системи в цілому [22].

Транспортний вузол (транспортний хаб; англ. – transport hub) – пункт стику декількох видів транспорту, що спільно виконують операції з обслуговування транзитних, місцевих і міських перевезень вантажів та пасажирів. Транспортний вузол як система – це сукупність транспортних процесів і засобів для їхньої реалізації в місцях стикування двох або декількох магістральних видів транспорту. У транспортній системі вузли мають функцію регулювальних клапанів. Збій у роботі одного такого клапана може призвести до проблем для всієї системи [22].

Найбільші транспортні вузли України: Харків, Київ, Одеса. Великі транспортні вузли завжди є великими містами. Справа в тому, що тран-

спортні вузли буквально притягають торгівлю (ефект, який можна спостерігати хоча б на прикладі вокзалів), тут зручно розвивати промисловість (немає проблем з постачанням), та й самі транспортні термінали надають багато робочих місць. Дуже багато міст виникли на перетині наземних або наземних і водних шляхів, тобто як транспортні вузли, а багато з них дотепер існують за рахунок цієї ролі. Насамперед це міста-порти, але є й інші приклади. Так, місто Шеннон в Ірландії в основному живе за рахунок аеропорту. Деякі міста виконують роль не вантажних, а пасажирських транспортних вузлів, наприклад Одеса, куди прибувають численні туристи, що пересаджуються там на транспорт, який доставляє їх у міста Чорноморського узбережжя [22].

Структура транспортного вузла. Для транспортного вузла характерні входи 5 і виходи 7 (рис. 1.1), якими є потоки поїздів, автомобілів, вантажів або пасажирів, що підлягають обслуговуванню. Транспортний вузол функціонує в умовах різного роду збурювань 6 (вихід з ладу технічних пристроїв, імовірнісний характер транспортних процесів та ін.), для компенсації яких використовуються керуючі впливи 4, які виробляються на основі інформації, що надходить від більших систем 1, та інформації про роботу вузла, що одержується по каналу зворотного зв'язку 8. При цьому відбувається обмін інформацією 2 з іншими системами [23].

Основні керуючі дії забезпечують раціональний розподіл перевезень між різними видами транспорту, комплексне проектування і планування розвитку ТВ, оптимізацію підсистем та окремих елементів, оперативну оптимізацію транспортних процесів і режимів взаємодії [23].

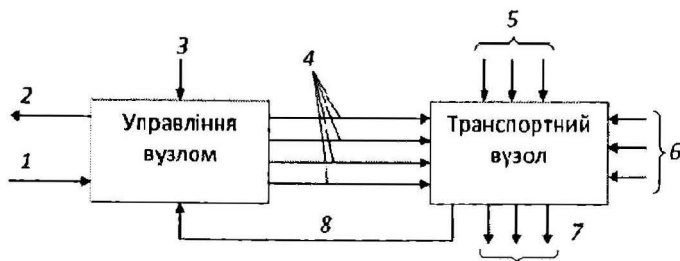

Рис. 1.1. Принципова схема управління транспортним вузлом

При зміні умов взаємодії різних видів транспорту або іншого роду збурень по каналах зворотного зв'язку здійснюється управління процесами у вузлі. Зворотні зв'язки в транспортних вузлах виявляються, як правило, із запізненням, що є наслідком інерційності системи. Тому властивості, накопичені в системах, виявляються лише після закінчення часу. Наприклад, зміна ритму вантаження вантажів окремих призначень може із запізненням відбитися на ритмі руху складів різних видів транспорту, що беруть участь в перевезенні [23].

Функції транспортних вузлів. Транспортні вузли розташовані, як правило, у великих містах. Це комплекс транспортних пристроїв у пункті стику декількох видів транспорту, які спільно виконують операції з обслуговування транзитних, місцевих і міських перевезень вантажів та пасажирів. Основні завдання транспортних вузлів полягають у перерозподілі транзитних вантажопотоків з одних напрямків і видів транспорту на інші, у здійсненні безпосереднього обслуговування населення, промисловості, будівництва й торгівлі різними видами транспорту. Функції транспортних вузлів представлені на рис. 1.2 [51].

Цими завданнями визначаються такі основні функції транспортних вузлів [51]:

- обслуговування пасажирів: які прибувають, вибувають, транзитних; перевезення жителів міста до місця роботи, відпочинку, лікування й назад;
- доставка вантажів магістральним транспортом до пунктів навантаження й вивантаження вантажних станцій, портів, великих підприємств і баз постачання або вивезення вантажів із цих об'єктів;
- забезпечення внутрішньовиробничих перевезень вантажів і виконання вантажно-розвантажувальних робіт;
- передача вантажів з магістральних видів транспорту на внутрішній вантажний транспорт міста й назад;
- передача транзитних вантажів з одного виду магістрального транспорту на інший;
- приймання, відправлення, обслуговування та всебічне забезпечення рухомого складу різних видів транспорту.

Рис. 1.2. Функції транспортних вузлів

Класифікація транспортних вузлів. Транспортні вузли класифікуються за такими ознаками [23; 51]:

1) за кількістю видів транспорту, які обслуговують вузол; вузли бувають:

- залізнично-автодорожні;
- залізнично-водно-автодорожні;
- водно-автодорожні;

2) за характером експлуатаційної роботи:

- транзитні, які обслуговують транспортні потоки в прямому та змішаному сполученні;
- з великою місцевою роботою – обслуговують транзитні та місцеві потоки (в тому числі й перевалочні);
- кінцеві;

3) за географічним розташуванням вузли поділяються на:

- сухопутні;
- розташовані на берегах морів і судноплавних річок;

4) за чисельністю населення:

- малі й середні – з населенням до 100 тис. осіб, зі слабкорозвинутою промисловістю;
- великі – з населенням до 1 млн. осіб, з розташуванням у них великих обробних і видобувних підприємств;

- найбільші – з населенням понад 1 млн. осіб, з дуже розвинутою промисловістю;

5) за розташуванням транспортних пристроїв:

- однокомплектні: з об'єднаним розташуванням пристроїв основних видів транспорту; з роздільним розташуванням пасажирських і вантажних районів основних видів транспорту;

- багатокompлектні: з об'єднаним розташуванням пристроїв різних видів транспорту; комбіновані;

б) за конфігурацією (або залежно від схеми вузла, яка підпорядкована місцевим умовам та особливостям планування міста:

- кільцеві;
- радіальні;
- витягнуті в довжину;
- радіально-напівкільцеві;
- радіально-кільцеві;
- комбіновані.

Однокompлектні транспортні вузли розташовуються в районах малих, середніх і великих міст компактної форми і мають одну об'єднану станцію, де зосереджені всі транспортні споруди, один промисловий район, який обслуговується цією станцією, та суміщений залізнично-автомобільний вокзал. У великих містах в однокompлектних вузлах зазвичай виділяють вантажні та пасажирські райони [23; 51].

Багатокompлектні вузли характерні тільки для великих і найбільших міст. Вони мають кілька промислових районів з обслуговуючими їх вантажними станціями, одну-дві сортувальні станції, пункти зупинки залізничного, автомобільного та водного транспорту, розташовані в різних районах міста, і об'єднаний пасажирський район із самостійними вокзалами для різних видів транспорту [23; 51]:

Кінцеві вузли розташовуються поблизу морів, великих річок, у гористій місцевості. Вони, як правило, компактні, мають небагато залізничних та автодорожніх ліній, у них виражений кінцевий рух і характер вантажних і пасажирських операцій. Зазвичай розташовуються в невеликих містах [23; 51].

Радіальні вузли характерні для території колишнього СРСР. Залізничні й автомобільні дороги сходяться променями-радіусами до одного району. Такі вузли бувають з двома центрами (залізничним та автомобільним). Залізничні лінії розташовані за радіальною, трикутною або хрестоподібною схемами [23; 51].

Вузли витягнуті в довжину характерні для районів зі складними топографічними умовами. Розташовуються на берегах річок, морів, у гірських місцевостях. Залізничні й автомобільні підходи розміщені в діаметрально протилежних кінцях. Головний недолік – дуже високі внутрішньовузлові пробіги [23; 51].

Радіально-напівкільцеві вузли властиві для великих міст, розташованих на берегах морів, великих річок, озер і штучних водойм. Мають по одному кільцю і кілька півкільць автомобільних доріг і залізниць [23; 51].

Радіально-кільцеві вузли сформувалися у великих містах і столицях держав, мають кілька кілець залізниць та автомобільних доріг з радіусами й діаметрами всередині міста [23; 51].

Комбіновані вузли – це поєднання тупикового залізничного та радіального автодорожнього вузлів з прямокутним або радіальним плануванням вуличних мереж; залізничного вузла з паралельними ходами з прямокутним плануванням і радіального автодорожнього вузла; залізничного вузла, витягнутого в довжину або з паралельними ходами з радіальним плануванням і радіальним автодорожнім вузлом [23; 51].

Кожен тип транспортного вузла може мати велику кількість варіантів. Межами транспортного вузла є пункти злиття, які підходять до вузла ліній, і пункти, що виконують роботу з розподілу прибуваючих транспортних одиниць кожного виду транспорту (по головному ходу, обходу, кільцю і внутрішньовузловим з'єднанням). По кожному виду транспорту встановлюється самостійна межа, в тому числі й з пасажирських перевезень [23; 51]:

Найхарактерніші транспортні вузли

Вузли громадського транспорту. Інтермодальні пасажирські перевезення, що є основними в громадському транспорті включають ав-

товокзали, залізничні вокзали і станції метро. Великі транспортні вузли, часто мультимодальні (автобусні та залізничні), називають *транспортними*, або *транзитними*, *центрами* [23; 51; 67].

Сучасні електронні інформаційні системи для пасажирів та планувальників подорожей потребують цифрового представлення пунктів зупинки та транспортних вузлів, включаючи їх розміщення. Стандартами інформаційних даних щодо громадського транспорту є, наприклад, Transmodel [23; 51; 67].

Transmodel була розроблена в рамках ряду європейських проектів з декількох європейських програм (Drive I, Drive II, TAP) при підтримці Європейської комісії, національних державних установ, зокрема Міністерства транспорту Франції та приватних компаній. Розвиток трансмоделювання почався з проекту Cassiope (1989 – 1991 рр., програма Drive I). Результати Cassiope потім були використані під час розроблення проектів Eurobus і Harpist (Drive II) [68].

Проект програми Telematics Applications Titan (1996 – 1998 рр.) продовжував реалізовувати і вдосконалювати Transmodel, впроваджуючи її на трьох європейських експериментальних майданчиках і забезпечуючи стан стандартизації Transmodel, який був реалізований у 1997 р. як європейський попередній стандарт ENV12896. Подальші проекти, зокрема французькі проекти SITP і SITP2 (1999 – 2002 рр.), додатково розширили й затвердили стандарт ENV12896. У підсумку в 2006 р. було схвалено Transmodel v5.1 як повний європейський стандарт під номером EN12896:2006. Згодом Transmodel v5.1 стала основою для розвитку стандартів SIRI, IFOPT і NETEX та технічних специфікацій [68].

SIRI (стандартний інтерфейс для інформації в реальному режимі часу) використовується стандартом EN12896:2006 в якості вхідних даних для розроблення стандартних інтерфейсів для обміну даними для інформування пасажирів. Три частини SIRI було оновлено в 2013-2014 рр. і опубліковано як стандарт EN15531-1-3; ще дві частини застосовуються як технічні специфікації TS15531-4 і 5. Розширення, сформульовані групою SIRI, мають бути враховані у відповідних частинах поновлення Transmodel [68].

Проект IFOPT (Ідентифікація фіксованих об'єктів у загальнодержавному транспорті) брав EN12896:2006 за основу для розроблення логіч-

ної моделі даних для фіксованих об'єктів, що стосуються громадського транспорту, зокрема зупинок. IFORT посилався на EN12896:2006 і опублікований як EN28701: 2009. IFORT був переглянутий та відкликаний з переліку стандартів і включений в Transmodel v6 [68].

Проект NeTEx (2009 – 2014 рр.) розробив стандартні інтерфейси між системами для обміну топологією мережі й даними розкладу на основі моделей EN12896:2006 (Transmodel v5.1) і EN28701: 2009 (IFORT). Одним із завдань проекту NeTEx було об'єднання моделей в Transmodel v5.1 і IFORT. Ті частини діаграм Transmodel v5.1, які відносяться до проекту NeTEx, були модульовані в NeTEx. У деяких випадках мали місце розширення або удосконалення Transmodel v5.1. Результатом є одна - єдина концептуальна модель, що охопила галузі топології мережі та інформації про час. Країни, в яких діє Transmodel, показано на рис. 1.3 [68].

Рис. 1.3. Країни, в яких діє Transmodel

У 2014 р. проект NeTEx також опублікував свій формат обміну тарифами на громадську транспортну мережу Part 3, який охопив доменну інформацію про тарифи. Щоб зберегти узгодженість між стандартами, концептуальні діаграми NeTEx було включено в оновлення моделі надсилання даних громадського транспорту (Transmodel v6), як правило, без змін [68].

Оновлена версія моделі даних по громадському транспорту (v6) складається з трьох частин [68]:

Частина 1: Загальні поняття (відповідає частині 1 NETEX – Framework).

Частина 2: Топологія мережі громадського транспорту (відповідає частині 1 NeTEx – Топологія)

Частина 3: Тимчасова інформація і планування транспортних засобів (відповідає частині 2 NeTEx).

Розглядається питання щодо оновлення додаткових доменів, які охоплюються Transmodel, і, як очікується, з часом приведе до наступних додаткових частин [68]:

Частина 4: Моніторинг та контроль операцій.

Частина 5: Управління тарифами.

Частина 6: Інформація про пасажирів.

Частина 7: Управління драйверами.

Частина 8: Інформація та статистика управління.

Аеропорти. Аеропортові вузли, або аеропорти, використовуються однією або кількома авіакомпаніями для концентрації пасажирських та вантажних польотів між певними аеропортами. Вони слугують для передачі (або зупинки) літаків на проміжні точки, щоб доставити пасажирів (або вантажів) до кінцевого пункту призначення. Це частина системи Hub-and-spoke (рис. 1.4) [23].

Парадигма розподілу спиця-концентратор (модель, або мережа) являє собою систему з'єднань, розташованих як спиці колеса, в якому всі рухи переміщуються уздовж спиць, підключених до концентратора в центрі. Модель широко використовується в промисловості, зокрема в транспортних, телекомунікаційних, вантажних та розподілених обчислювальних мережах [23].

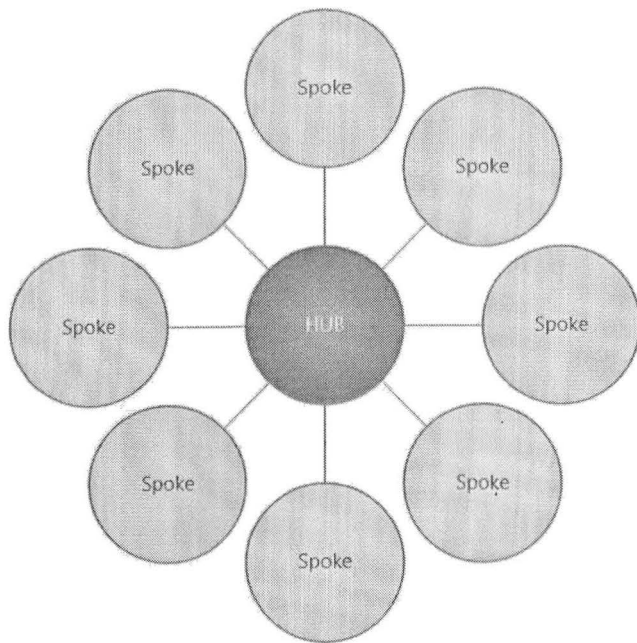

Рис. 1.4. Система Hub-and-spoke

Авіакомпанія здійснює рейси з декількох міст, що не є центрами сполучення до аеропорту, і пасажирів, які подорожують між містами, що сполучаються, повинні з'єднатися через концентратор. Ця парадигма створює економію на масштабі, що дає змогу авіакомпанії обслуговувати (через проміжний зв'язок) міста-пари, які взагалі не могли б економно обслуговуватися без зупинки в центральних (основних) пунктах. Ця система контрастує з моделлю «точка-точка», в якій немає концентратів, а прямі перельоти пропонуються між містами-спіцями. Аеропорти-концентратори також обслуговують рух походження та призначення (O & D) [23].

Вантажні термінали. Терміналами називаються розміщені на транспортній мережі об'єкти, за допомогою яких користувачі отримують доступ до послуг транспортної системи. У сучасних ланцюгах поставок основна маса вантажів доставляється через систему транспортних терміналів, де відбувається укрупнення або розбиття вантажних партій, тимчасове зберігання вантажів, перевалка вантажних одиниць

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Экономическая география транспорта учеб. для ВНЗ [Н. Н. Казанский, В. С. Варламов, В. Г. Галабурда и др.]; под ред. Н. Н. Казанского – М.: Транспорт, 1991. – 280 с.
2. Троицкая Н. А. Единая транспортная система учебник для среднего профессионального образования / Н. А. Троицкая, А. Б. Чубуков. – М.: Изд. центр «Academia», 2003. – 240 с.
3. Транспортна географія: Конспект лекцій для студентів II курсу спеціальності 5.07010102 «Організація перевезень і управління на автотранспорті» денної форми навчання/ уклад. Л.П.Чайка. – Ковель: КПЕК Луцького НТУ, 2016. – 90с.
4. Влияние транспорта на окружающую [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.polnaja-jenciklopedija.ru/planeta-zemlya/vliyanie-transporta-na-okruzhayuschuyu-sredu.html> (дата звернення 21.08.2017 р.). – Назва з екрана.
5. География транспорта в украине: основные направления развития, проблемы и перспективы [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://moyuniver.net/geografiya-transporta-v-ukraine-osnovnye-napravleniya-razvitiya-problemy-i-perspektivy/>(дата звернення 15.09.2017 р.). – Назва з екрана.
6. Никольский И. В. География транспорта СССР / И. В. Никольский. – М. : Транспорт, 1978. – 284 с.
7. Географія світового транспорту [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.geograf.com.ua/human/school-course/398-geografiya-svitovogo-transportu/> (дата звернення 26.11.2017 р.). – Назва з екрана.
8. Види транспорту, що входять до складу транспортної системи [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://elib.lutsk-ntu.com.ua/book/mbf/auto/2014/14-04/page10.html> (дата звернення 19.10.2017 р.). – Назва з екрана.
9. Світова транспортна система [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://osvita.ua/vnz/reports/geograf/23909/> (дата звернення 26.12.2017 р.). – Назва з екрана.
10. Географія транспорту [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pidruchniki.com/17481012/geografiya/geografiya_transportu (дата звернення 15.01.2018 р.). – Назва з екрана.

11. Взаємодія видів транспорту [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.student-works.com.ua/kursovi/bjd/284.html> (дата звернення 12.01.2018 р.). – Назва з екрана.
12. Заставний Ф.Д. Економічна і соціальна географія України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://geoknigi.com/book_view.php?id=1073 (дата звернення 25.01.2018 р.). – Назва з екрана.
13. Морський транспорт України: основні проблеми та перспективи розвитку [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ua.textreferat.com/referat-16863-1.html> (дата звернення 10.01.2018 р.). – Назва з екрана.
14. Автомобільний транспорт [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pidruchniki.com/15801117/geografiya/avtomobilniy_transport (дата звернення 17.01.2018 р.). – Назва з екрана.
15. Основи теорії транспортних процесів та систем [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://bookwu.net/book_osnovi-teori-transportnih-procesiv-ta-sistem_973/21_1.1.-harakteristika-vidiv-transportu-shho-skladayut-transportnu (дата звернення 29.01.2018 р.). – Назва з екрана.
16. Трубопровідний транспорт [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://pidruchniki.com/14350120/geografiya/transport#890> (дата звернення 22.01.2018 р.). – Назва з екрана.
17. Отечко С.А. Географія транспорту як галузь знань [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ekhnuir.univer.kharkov.ua/handle/123456789/5598> (дата звернення 30.01.2018 р.). – Назва з екрана.
18. Транспортный процесс и его элементы [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.transportall.ru/info/perevozki/291/2547.html> (дата звернення 23.01.2018 р.). – Назва з екрана.
19. Проблеми взаємодії видів транспорту у перевізному процесі [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://eprints.kname.edu.ua/2347/1/201-206.pdf> (дата звернення 10.02.2018 р.). – Назва з екрана.
20. Клеопа К.В. Основні види транспорту та їх взаємозв'язок [Презентація]. – Дніпро: Дніпропетровський національний університет залізничного транспорту ім. академіка Лазаряна, 2017 – 50 с.
21. Проблеми взаємодії різних видів транспорту [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://uawsi.com/16/169383.html> (дата звернення 10.02.2018 р.). – Назва з екрана.
22. Яцківський Л. Ю. Загальний курс транспорту / Л. Ю. Яцківський, Д. В. Зеркалов: Навчальний посібник. – Кн. 1. – К.: Арістей, 2007. – 544 с.

23. География. Современная иллюстрированная энциклопедия [Горкин А.П. (гл. ред.)]. – М.: Росмэн-Пресс, 2006. – 452 с.

24. Инфографика: Как жара влияет на автомобиль [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://auto.ria.com/news/auto/220282/infografika-kak-zhara-vliyaet-na-avtomobil.html> (дата звернення 19.01.2018 р.). – Назва з екрана.

25. Основы конструкции и техническая эксплуатация воздушных судов. <https://studfiles.net/preview/3214328/page:2/> (дата звернення 10.02.2018 р.). – Назва з екрана.

26. Методичні рекомендації та навчальний матеріал для самостійної роботи студентів з спеціальності 5.07010102 «Організація перевезень і управління на автотранспорті» денної форми навчання / уклад. В.І. Маліченко, – Рівне: НУВГП, 2012. – 50 с.

27. Факторы территориального развития [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://pidruchniki.com/12160416/ekonomika/faktori_teritorialnogo_rozvitku (дата звернення 20.01.2018 р.). – Назва з екрана.

28. International Organization of Motor Vehicle Manufacturers. 2016 Statistics [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.oica.net/category/production-statistics/2016-statistics/> (дата звернення 20.04.2018 р.). – Назва з екрана.

29. Транспорт України. Міжнародні транспортні коридори на території України [Електронний ресурс]. – Режим доступа: <https://mozok.click/182-transport-ukrayini-mzhnarodn-transportn-koridori-na-teritoryi-ukrayini.html> (дата звернення 20.04.2018 р.). – Назва з екрана.

30. Общая характеристика промышленности [Презентация]. – [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.myshared.ru/slide/332957/> (дата звернення 10.03.2018 р.). – Назва з екрана.

31. Промисловість. Географія основних галузей промисловості світу (енергетика, металургія, машинобудування, хімічна промисловість, лісова та деревообробна промисловість, легка промисловість) [Електронний ресурс]. – Режим доступа: <http://ukrmap.su/uk-g11/1345.html> (дата звернення 08.02.2018 р.). – Назва з екрана.

32. Автомобільний транспорт [Електронний ресурс]. – Режим доступа: <http://svitppt.com.ua/geografiya/avtomobilniy-transport.html> (дата звернення 19.03.2018 р.). – Назва з екрана.

33. Факторы, влияющие на экономические показатели [Электронный ресурс]. – Режим доступа: https://studref.com/303145/tehnika/factory_vliyayuschie_ekonomicheskie_pokazateli (дата звернення 10.02.2018 р.). – Назва з екрана.

34. Відомості про кількість населення в давні часи. Кількість і густота населення, її територіальні відмінності [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://edufuture.biz/index.php?title=Відомості_про_кількість_населення_в_давні_часи._Кількість_і_густота_населення,_її_територіальні_відмінності (дата звернення 15.01.2018 р.). – Назва з екрана.

35. Можливі соціально-економічні наслідки євроінтеграції для України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://commons.com.ua/mozhlivi-sotsialno-ekonomichni-naslidki/> (дата звернення 05.01.2018 р.). – Назва з екрана.

36. Яновський П.О. Пасажирські перевезення: Навчальний посібник. – К.: НАУ, 2007. – 469 с.

37. Транспортная сеть [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ru.scm.gsom.spbu.ru/Транспортная_сеть (дата звернення 25.10.2017 р.). – Назва з екрана.

38. Никольский И.В. Избранные труды. – Смоленск: Ойкумена, 2009. – 332 с.

39. Автомобильные дороги Украины [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://ru.wikipedia.org/wiki/Автомобильные_дороги_Украины (дата звернення 28.01.2018 р.). – Назва з екрана.

40. Ішук С.І. Регіональна економіка: Теорія. Методи. Практика: підручник / С.І. Ішук, О.В. Гладкий. – К.: Знання, 2013. – 447 с.

41. Економічна енциклопедія: У трьох томах. Т. 1. / Редкол.: ...С. В. Мочерний (відп. ред.) та ін. – К.: Видавничий центр “Академія”, 2000. – 864 с.

42. Основи економіки транспорту: курс лекцій / [П.В. Попович, О.С. Шевчук, Н.Б. Гаврон]. – Тернопіль: ТНТУ, 2017. – 147 с.

43. Основи економіки транспорту: Підручник / [Щелкунов В. І., Кулаєв Ю. Ф., Зайончик Л. Г., Загорулько В. М. та ін.]. – К.: Кондор, 2011. – 392 с.

44. Транспортировка в логистике: учеб. пос. / [В. С. Лукинський, В. В. Лукинський, І. А. Пластуняк, Н. Г. Плетньова]. – СПб.: Изд-во СПбГІЕУ, 2005. – 139 с.

45. Савенко В.Я., Транспорт і шляхи сполучення: підручник / В. Я. Савенко, В. А.Гайдукевич. – К.: «Арістей», 2005. – 285с.

46. Транспортна географія: конспект лекцій для студентів II курсу спеціальності 5.07010102 «Організація перевезень і управління на автотранспорті» денної форми навчання / уклад. Л.П.Чайка. – Ковель: КПЕК Луцького НТУ, 2016. – 90с.

47. Маковецька Л. О. Географія транспорту: курс лекцій / Л. О. Маковецька. – Луцьк: Східноєвроп. націон. ун-т ім. Лесі Українки, 2016. – 118 с.
48. Экономическая география транспорта: учебник для вузов / [Н. Н. Казанский, В. С. Варламов, В. Г. Галабурда и др.]; под ред. Н. Н. Казанского. – М.: Транспорт, 1991. – 280 с.
49. Садловська І. П. Управління розвитком транспортної інфраструктури України : автореф. дис. ... д-ра екон. наук : 08.00.03 / Садловська І. П. ; Держ.екон.-технол. ун-т транспорту. – Київ, 2013. – 40 с.
50. Правове регулювання транспортних коридорів в Європейському Союзі та в Україні: порівняльно-правове дослідження / [В. А. Андреева та ін.]. – Київ : ЦУЛ, 2007. – 244 с.
51. Никольский И. В. География транспорта: учеб. / И. В. Никольский. – М.: Из-во Московского университета, 1978. – 286 с.
52. Класифікація транспортних зв'язків [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://studopedia.su/9_67890_klasifikatsiya-transportnih-zvyazkiv.html (дата звернення 01.03.2018 р.). – Назва з екрана.
53. Вантажообіг та вантажні потоки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://bookwu.net/book_osnovi-teori-transportnih-procesiv-tasistem_973/10_vantazhoobig-ta-vantazhni-potoki (дата звернення 12.05.2018 р.). – Назва з екрана.
54. Маршрутизація транспортних потоків [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://stud.com.ua/58859/logistika/marshrutizatsiya_transportnih_potokiv (дата звернення 20.05.2018 р.). – Назва з екрана.
55. Экономика транспорта учебник и практикум для академического бакалавриата / под ред. Е. В. Будриной. – М. Издательство Юрайт, 2016. – 366 с.
56. Литвиненко С.Л. Економіко-організаційні аспекти оптимізації роботи підприємств транспорту: монографія / Литвиненко С.Л., Яновський П.О. – К.: Видавничий дім «Кондор». – 2017. – 232 с.
57. Литвиненко Л.Л. Механізми адаптації авіакомпаній до глобальних ринків пасажирських та вантажних перевезень: монографія / Литвиненко Л.Л., Литвиненко С.Л. – К.: Видавничий дім «Кондор». – 2017. – 300 с.
58. International Air Transport Association. Annual Report 2012. – 68th Annual General Meeting. – Beijing, June 2012. – 60 p.
59. Airline Industry Forecast 2014-2018. IATA. – 78 p.
60. Eurostat regional yearbook 2012 European Union. – Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2012. – 220 p.

61. Global Market Forecast 2012-2031. Presented by: J. Leahy. – AIRBUS S.A.S., 2012. – 50 p.

62. Worldwide Market Forecast For Commercial Air Transport 2010-2029. – Tokyo: Marketing Japan Aircraft Development Corporation, 2010. – 47 p.

63. IATA Fact Sheet Industry Statistics. June 2017 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.iata.org/pressroom/facts_figures/fact_sheets/Documents/fact-sheet-industry-facts.pdf

64. CARGO CHARTBOOK Q1 2017 A strong start to 2017 for year-on-year air freight growth [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.iata.org/whatwedo/Documents/economics/cargo-chartbook-Q1-2017.pdf>

65. Габрієлова Т. Ю. Організаційно-економічний механізм управління економічною ефективністю доставки спеціальних вантажів: монографія / Т. Ю. Габрієлова, С. Л. Литвиненко, І. В. Василенко ; за заг. ред. С. Л. Литвиненка. – Київ : Кондор, 2017. – 296 с.

66. World Air Cargo Forecast 2012-2013. – Boeing Commercial Airplanes, 2012. – 64 p.

67. Єдина транспортна система : навч. посіб. / Ю. В. Соболев [та ін.]. – Харків : ООО «Олант», 2002. – 288 с.

68. Transmodel History [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.transmodel-cen.eu/overview/history/> (дата звернення 25.09.2018 р.). – Назва з екрана.

69. Клиновий Д. В. Розміщення продуктивних сил та регіональна економіка України: навч. посіб. / Д. В. Клиновий, Т. В. Пепа. – Київ: ЦНЛ, 2006. – 726 с.

70. Розміщення продуктивних сил України: навч.-метод. посібник для самост. вивч. дисц. / С. І. Дорогунцов, Ю. І. Пітюренко, Я. Б. Олійник та ін. – К.: КНЕУ, 2000. – 364 с.

71. Інформація про Українські залізниці [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://mtu.gov.ua/content/informaciya-pro-ukrainski-zalznici.html> (дата звернення 01.08.2018 р.). – Назва з екрана.

72. Лоза С. П. Сучасний стан і перспективи розвитку залізниць України / С. П. Лоза // Актуальні проблеми економіки. – 2006. – № 11. – С. 22 - 38.

73. Статистичні дані про Українські залізниці [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://mtu.gov.ua/content/statistichni-dani-pro-ukrainski-zalznici.html> (дата звернення 01.08.2018 р.). – Назва з екрана.

74. Львівська залізниця [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/Львівська_залізниця (дата звернення 01.08.2018 р.). – Назва з екрана.

75. Львівська залізниця [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://railway.lviv.ua/> (дата звернення 01.08.2018 р.). – Назва з екрана.

76. Південно-Західна залізниця [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/Південно-Західна_залізниця (дата звернення 01.08.2018 р.). – Назва з екрана.

77. Південно-Західна залізниця [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://swrailway.gov.ua/head/general/> (дата звернення 01.08.2018 р.). – Назва з екрана.

78. Одеська залізниця [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/Одеська_залізниця (дата звернення 01.08.2018 р.). – Назва з екрана.

79. Південна залізниця [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/Південна_залізниця (дата звернення 01.08.2018 р.). – Назва з екрана.

80. Придніпровська залізниця [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/Придніпровська_залізниця (дата звернення 01.08.2018 р.). – Назва з екрана.

81. Придніпровська залізниця [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://dp.uz.gov.ua/ukr/enterprise> (дата звернення 01.08.2018 р.). – Назва з екрана.

82. Донецька залізниця [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/Донецька_залізниця (дата звернення 01.08.2018 р.). – Назва з екрана.

83. Максаковский В.П. Географическая картина мира. Книга 1. Общая характеристика мира. – М.: Дрофа, 2008. – 1010с.

84. Юрківський В. М. Регіональна економічна і соціальна географія. Зарубіжні країни: Підручник. – 2-ге вид. – К.: Либідь, 2001. – 416 с.

85. Дніпром на роботу: річковий транспорт у Києві [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://biggggidea.com/practices/dniprom-na-robotu-richkovij-transport-u-kyevi/> (дата звернення 08.08.2018 р.). – Назва з екрана.

86. Правила плавання по внутрішнім водним шляхам України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.vseofishing.net/vodput.html> (дата звернення 08.08.2018 р.). – Назва з екрана.

87. Укррічфлот [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://urf.ua/ua/#about-company-start> (дата звернення 08.08.2018 р.). – Назва з екрана.

88. Асоціація морських портів України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ukrris.com.ua/hydraulics/ports/item.php?ID=759> (дата звернення 08.08.2018 р.). – Назва з екрана.

89. Днепропетровский речной порт [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.sifservice.com/index.php/informatsiya/porty-ukrainy/rechnoye-porty/item/41-dnepropetrovskij-rechnoj-port> (дата звернення 08.08.2018 р.). – Назва з екрана.

90. Обзор морского транспорта 2016 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/rmt2016_ru.pdf (дата звернення 10.11.2017). – Назва з екрана.

91. Географія економічна і соціальна географія світу [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://subject.com.ua/geographic/geo/823.html> (дата звернення 10.12.2017). – Назва з екрана.

92. Топ-10 провідних портів світу за версією SupplyChain [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.uspa.gov.ua/pres-tsentr/novini/novini-galuzi/2590-top-10-vedushchikh-portov-mira-po-versii-supplychain> (дата звернення 10.10.2017). – Назва з екрана.

93. АМПУ. Щорічна звітна конференція, березень 2018 SupplyChain [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.uspa.gov.ua/images/other_files/press_2703_v.pdf – 17 с.

94. Державне підприємство «Морський торговельний порт Южный» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.port-yuzhny.com.ua/> (дата звернення 15.10.2017). – Назва з екрана.

95. ДП «Стивідорна компанія«Ольвія» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://sc-olvia.com.ua/strategija_rozvitku (дата звернення 15.07.2018). – Назва з екрана.

96. Географія світового транспорту [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.geograf.com.ua/human/school-course/398-geografiya-svitovogo-transportu> (дата звернення 12.07.2018). – Назва з екрана.

97. Автоконсалтинг [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.autoconsulting.com.ua/article> (дата звернення 17.07.2018). – Назва з екрана.

98. Географія [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pidruchniki.com/15801117/geografiya/avtomobilniy_transport (дата звернення 19.07.2018). – Назва з екрана.

99. Технічний стан автомобільних доріг загального використання [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://mtu.gov.ua/content/tehnichniy>

-stan-avtomobilnih-dorig-avtomobilnih-dorig-zagalnogo-vikoristannya.html
?PrintVersion (дата звернення 28.07.2018). – Назва з екрана.

100. Аналіз фінансування автомобільних доріг України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://publicaudit.com.ua/reports-on-audit/analiz-finsuvannya-avtomobilnih-dorig-ukrayini/> (дата звернення 18.07.2018). – Назва з екрана.

101. Автомобільний та міський транспорт. Загальна інформація про галузь [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://mtu.gov.ua/content/zagalna-informaciya-pro-galuz.html> (дата звернення 24.07.2018). – Назва з екрана.

102. Реформи управління автомобільними дорогами [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://mtu.gov.ua/content/reformi-v-dorozhniy-galuzi.html> (дата звернення 27.07.2018). – Назва з екрана.

103. Дорожні інфраструктурні проекти [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://mtu.gov.ua/content/dorozhni-infrastrukturni-proekti.html> (дата звернення 27.07.2018). – Назва з екрана.

104. Функционирование аэропорта / Н. Ашфорд, Х. П. М. Стентон, К. А. Мур; перевод с англ. В. И. Ноздрин. – М. : Транспорт, 1990. – 372 с.

105. Аветисов В.А. Мировой транспорт. – СПб.: СпецЛит, 2000. – 300 с.

106. IATA [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.iata.org/Pages/default.aspx> (дата звернення 24.07.2018). – Назва з екрана.

107. Техника и технология транспорта и хранения нефти и газа [Учеб. пособие для нефтегазовых спец. / Ф. Ф. Абузова и др.]; Под ред. В. Ф. Новоселова. – М. : Недра, 1992. – 318 с.

108. Бородавкин П. П. Подземные магистральные трубопроводы / П. П. Бородавкин. – М. : Энерджи Пресс, 2011. – 479 с.

109. Борисенко Т. М. Повышение эффективности трубопроводного транспорта. М.: 1983. – 352 с.

110. Гидравлический трубопроводный транспорт контейнеров [Олейник А. Я., Карасик В. М., Криль С. И. и др.]. – К.: Наук. думка, 1983. – 123 с.

111. Битюков, В. К. Пневматические конвейеры / В. К. Битюков, В. Н. Колодежнов, Б. И. Кущев. – Воронеж Изд-во Воронеж. ун-та, 1984. – 164 с.

112. Бычков В.Е. Газопроводы для транспорта и хранения нефти и не-

фтепродуктов / В. Е. Бычков, И. Г. Данильченко, Ю. Н. Пирогов. – М. Недра, 1992. – 154 с.

113. Белов И. А., Булев Н. И., Гиневский А. С. Введение в аэрогидродинамику контейнерного трубопроводного транспорта. М.: 1986. – 460 с.

114. НГФР [Электронный ресурс]. – Режим доступа: www.ngfr.ru (дата звернения 21.07.2018). – Назва з екрана.

115. Трубопроводный транспорт [Электронный ресурс]. – Режим доступа: [https://ru.wikipedia.org/wiki/ Трубопроводный_транспорт](https://ru.wikipedia.org/wiki/Трубопроводный_транспорт) (дата звернения 30.07.2018). – Назва з екрана.

116. Реферат по дисциплине «Общий курс транспорта» на тему: «Трубопроводный транспорт» [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://works.doklad.ru/view/yB91SRVw7Q4.html> (дата звернения 25.07.2018). – Назва з екрана.

Навчальне видання

**НЕСТЕРЕНКО Галина Іванівна
ЛИТВИНЕНКО Сергій Леонідович
ЯНОВСЬКИЙ Петро Олександрович
ГАБРІЄЛОВА Тетяна Юріївна
АВРАМЕНКО Світлана Ігорівна**

ГЕОГРАФІЯ ОСНОВНИХ ВИДІВ ТРАНСПОРТУ

Підручник

для студентів спеціальності «Транспортні технології (за видами транспорту)» транспортних навчальних закладів України

За загальною редакцією Г.І. Нестеренко та С.Л. Литвиненка

Керівник видавничих проєктів: Ястребов Андрій Олександрович

Редактор: Манойло Ніна Петрівна.

Коректор: Тишківська Надія Миколаївна.

Дизайн обкладинки: Тишківська Надія Миколаївна.

Підписано до друку 25.08.2018.

Формат 60х84 1/16 Папір офсетний. Друк офсетний.

Гарнітура Times New Roman. Умовн. друк. аркушів – 11,16.

Обл.- вид. аркушів – 10,2. Тираж 300 прим.

Замовлення № _____

ТОВ «Видавничий дім «КОНДОР»

Свідоцтво серія ДК № 5352 від 23.05.2017 р.

03067, м. Київ, вул. Гарматна, 29/31

тел./факс (044) 408-76-17, 408-76-25

<http://www.condor-books.com.ua/>

НЕСТЕРЕНКО Галина Іванівна

Кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри управління експлуатаційною роботою Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту ім. академіка В. Лазаряна; декан факультету «Управління процесами перевезень» ДНУЗТ (2006—2012 рр.), завідувач кафедрою управління експлуатаційною роботою ДНУЗТ (2007—2012 рр.), член-кореспондент Транспортної академії України.

Її науково-педагогічна діяльність пов'язана з підвищенням ефективності залізничних перевезень. Опублікувала понад 150 наукових та навчально-методичних праць, серед них: 3 навчальні посібники з грифом МОН, монографія, 50 наукових статей та понад 100 тез доповідей на міжнародних конференціях.

ЛИТВИНЕНКО Сергій Леонідович

Кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри міжнародної економіки Національного авіаційного університету, постійний член робочих груп і нарад з питань розвитку транспортного та логістичного забезпечення під егідою Міністерства інфраструктури України, учасник спільних проектів України та Європейського Союзу.

Напрямки наукової діяльності — вирішення теоретико-методологічних та організаційно-економічних проблем управління підприємствами транспорту

Автор понад 150 наукових та навчально-методичних праць, в тому числі 4 підручників та 3 навчальних посібників з грифом МОН України, 5 монографій, 50 статей у фахових виданнях України та провідних виданнях інших країн, 8 глав у колективних монографіях і 10 методичних рекомендацій.

ЯНОВСЬКИЙ Петро Олександрович

Кандидат технічних наук, доцент, професор кафедри організації авіаційних перевезень Національного авіаційного університету; декан факультету «Управління процесами перевезень», перший проректор Самарського інституту інженерів залізничного транспорту (1987—1992 рр.); декан факультету «Управління процесами перевезень» Харківського інституту інженерів транспорту (1995—1997 рр.); проректор, перший проректор Київського університету економіки і технологій транспорту (2001—2005 рр.); Заслужений працівник освіти України, академік Транспортної академії України, академік Міжнародної академії безпеки життєдіяльності, Почесний працівник транспорту України, Почесний залізничник.

Сфера наукових інтересів — проблеми підвищення якості та ефективності вантажних і пасажирських перевезень. Опублікував понад 320 наукових та навчально-методичних праць, в тому числі: підручник та 9 навчальних посібників з грифом МОН і 100 фахових статей.

ГАБРИЄЛОВА Тетяна Юріївна

Кандидат економічних наук, доцент, інструктор Українського авіаційного сервісного центру, сертифікований спеціаліст IATA та FIATA, Почесний працівник авіаційного транспорту України.

Сфера наукових інтересів — теоретико-методологічні засади розвитку вантажних авіаційних перевезень та логістики, організація бізнес-освіти, а також менеджмент вищих навчальних закладів України.

Автор понад 80 наукових та навчально-методичних праць, в тому числі: 2 підручників та 3 навчальних посібників з грифом МОН, препринта, 30 статей у фахових виданнях та провідних виданнях інших країн, 15 методичних рекомендацій, 25 публікацій за результатами участі у міжнародних конференціях.

АВРАМЕНКО Світлана Ігорівна

Кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри безпеки життєдіяльності Дніпровського національного університету залізничного транспорту ім. академіка В. Лазаряна. За наукові досягнення отримувє стипендію Кабінету Міністрів України для молодих вчених з 2018 р.

Напрямки наукової діяльності — вирішення проблем підвищення ефективності перевезень та безпеки руху на залізничному транспорті, удосконалення системи організації перевезень небезпечних вантажів на залізничній мережі.

Опублікувала понад 80 наукових та навчально-методичних праць, в тому числі 26 наукових статей, патент, два авторських свідоцтва, 4 методичні рекомендації та понад 50 тез доповідей на конференціях.